

Кан галебѣ што кружи над мојата глава

Галебе мој,
не слетувај на моите очи.
На тие брегови откинати ни еден пристан нема.
Зарони во сите длабочини,
надлетај над сите височини
и дај виделина да земам!
Галебе мој, јас очи веќе немам.

Не слетувај на моето срце.
Галебе мој, срцето не е моје:
мини низ сите предели неминати,
крај сите живи, непознати, загинати.
Загледај во сите осамени, сите разделени,
и сите ледени врвови и сите ливади зелени,
и чуј -
додека твоето крило над нив морно се вие -
како немирно во нив моето срце бие!

Не слетувај галебе мој,
врати се пак во јатото.
Јас сум лотка, осудена
на судир со непознатото.

КОН ГАЛЕБОТ ШТО КРУЖИ НАД МОЈАТА ГЛАВА

Галебе мој,
не слетувај на моите очи,
На тие брегови откинати ниеден пристан нема.

Зарони во сите длабочини,
надлети над сите височини
и дај виделина да земам !
Галебе мој, јас очи веќе немам.

Не слетувај на моето срце !
Галебе мој, срцето не е мое;
ини нив сите предели неминати,
крај сите живи, непознати, загинати.
Загледај во сите осамени, сите разделени,
и сите ледени врвови и сите ливади зелени,
и чуј -
додека твоето крило над нив мирно се вие -
како немирно во нив моето срце бие !

Не слетувај галебе мој,
врати се пак во јатото.
Јас сум лотка, осудена
на судир со непознатото.